

Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття...

Серед останніх подій, що відбувалися в столиці України в рамках святкування 200-річчя Т. Г. Шевченка, яскравим та емоційно насиченим дійством порадував глядачів концерт, проведений факультетом музичного мистецтва Київського Національного університету культури і мистецтв 12 березня 2014 року в Київському міському будинку вчителя.

Заповнена глядачами концертна зала стала винагородою усім старанням організаторів і артистів факультету й проявом великої шани Кобзареві. Родзинкою концерту було поєднання в одному заході найрізноманітніших жанрів музичного мистецтва, а також участь як уже визнаних метрів музичного мистецтва України, так і студентів-початківців.

«Він був селянський син і став князем у царстві духа. Він був кріпак і став великою силою в громаді людських культур... Доля не щадила йому страждань, але не стримала його радості, що була здоровим джерелом життя. Та найкращий, найцінніший дар доля дала йому аж по смерті – невмирущу славу і вічну нову насолоду, яку дають його твори мільйонам людських сердець», – ці слова з промови І. Франка до 100-річчя Великого Кобзаря задали тон усій події.

Розпочався концерт виступом заслуженого артиста України, завідувача кафедри бандури і кобзарського мистецтва Тараса Яницького: у його виконанні прозвучала українська народна пісня на вірші Т. Шевченка «Бандуристе, орле сизий». Фольклорний ансамбль «Многая лета» (керівник Ганна Коропніченко) на честь Кобзаря виконав ліричну й жартівливу народні пісні, записані на

Київщині. Студентка I курсу кафедри джазу та естрадного співу Дар'я Близнюк по-дівочому безпосередньо й емоційно заспівала «Віють вітри, віють буйні», написану на вірші Т. Шевченка. А нетрадиційний варіант пісні «Зоре моя вечірняя» на музику В. Захарченка і вірші Т. Шевченка став несподіваним подарунком для глядачів від фольклорного гурту «Куми», у складі якого співають випускники і викладачі факультету.

Відомий далеко за межами України ансамбль «Крالیця» і його керівник, заслужений працівник культури України Іван Сінельников, зачарували всіх присутніх надзвичайно красивими українськими народними піснями: «Защebetав соловейко», записану на Чернігівщині на вірші Т. Шевченка, і «Спи, Тарасе, батько рідний» з Кубані.

Тепло сприймали присутні пісні, написані на вірші Тараса Шевченка, в майстерному виконанні інших учасників концерту: народний артист України, завідувач кафедри джазу та естрадного співу Віктор Шпортюк заспівав хрестоматійну «Думи мої» під акомпанемент провідного концертмейстера Альбіни Хлопотової, а «Шпильсті кобзарі» (студенти IV курсу ФММ Володимир Вікарчук, Сергій Потієнко і Юрко Миронець) з молодечею зухвалістю виконали жартівливу

пісню «Ой крикнули сірі гуси». Як сучасний гімн Кобзареві прозвучала відома пісня «Шлях до Тараса» на вірші Ю. Рибчинського у виконанні естрадних вокалістів – студентів II курсу Аліни Тригуб і Микити Кириленка та концертмейстера Альбіни Хлопотової.

Справжній сюрприз підготував для глядачів академічний хор «ANIMA» під керівництвом заслуженої артистки України, завідувача кафедри академічного хорового мистецтва Наталії Кречко. У виконанні колективу прозвучав відомий твір Б. Лятошинського «У перетику ходила» на вірші Т. Шевченка і зовсім новий, написаний спеціально для хору «ANIMA» лауреатом Національної премії України ім. Т. Шевченка композитором Лесею Дичко до 200-річного ювілею Великого Кобзаря на його вірші – «Утоптала стежечку через яр», в якому цікаво поєдналися академічний вокал, сценічний рух і сольна партія сопілки у виконанні студента-фольклориста II курсу Тимофія Музичука.

У фіналі шевченківського концерту увагою глядачів заволодів український народний хор імені Станіслава

Павлюченка під орудою кандидата мистецтвознавства, завідувача кафедри фольклору, народнописенного і хорового мистецтва ФММ КНУКІМ Олени Скопцової. Прозвучали твори, написані на вірші Шевченка, і пісні, присвячені Великому Кобзареві: вокальна кантата «Тополя» за Г. Верьовкою, «Лелеченьки» на музику О. Білаша і вірші Д. Павличка та найвідоміша у світі пісня – «Реве та стогне Дніпр широкий», яку разом з хором, як і фінальну молитву за Україну «Боже великий, єдиний», стоячи співали всі глядачі.

... Слава не поляже;
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі,
Чия правда, чия кривда
І чії ми діти.
Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива...
Як господа слова.

Т. Шевченко

Валентина СІНЕЛЬНИКОВА,
кандидат історичних наук,
ведуча концерту
Фото Юлії ЮРІНОЇ